

Hanna Banaszak, Noc księżycowa

Być samotną w noc księżycową,
Nie, tylko nie to!
Kiedy gwiazdy szaleją nad głową,
Serce staje się kruche jak szkło.
Już ogrody wezbrały od westchnień,
Jest tak samo i jakby inaczej,
W noc spoglądam i tęsknię, i tęsknię,
A do tego nie bardzo wiem, za czym

Na niebie księżyc sierp,
Cierp, cierp!
Na niebie księżyc sierp,
Cierp!

Kiedy księżyc jest w nowiu,
Ludzie mówią „I love you”,
Bo bezsenność tym słowom sprzyja.
I urośnie do pełni,
Zanim noc się wypełni,
Ludzie wierzą, że miłość nie mija.

Kiedy księżyc jest w nowiu,
Ludzie mówią „I love you”,
„Kocham cię”, „Je t'aime”.
I nie szkodzi nic zdrowiu,
To mówienie „I love you”,
Póki księżyc lirycznym jest tłem.

Na niebie księżyc sierp,
Cierp, cierp!
Na niebie księżyc sierp,
Cierp!

Być samotną w noc księżycową,
Nie, tylko nie to!
Gdy wokoło i w tobie, nad tobą
Cień i półcień, świetlistość i mrok.
Dal wibruje w srebrzystym pyle,
Słowa czułe szepczą mi listki...
Być samotną jest bardzo niemiłe,
Znowu księżyc żartuje z nas wszystkich!

Kiedy księżyc jest w nowiu,
Ludzie mówią „I love you”,
Bo bezsenność tym słowom sprzyja.
I urośnie do pełni,
Zanim noc się wypełni,
Ludzie wierzą, że miłość nie mija.

Kiedy księżyc jest w nowiu,
Ludzie mówią „I love you”,
„Kocham cię”, „Je t'aime”.
I nie szkodzi nic zdrowiu,
To mówienie „I love you”,
Póki księżyc lirycznym jest tłem.

Na niebie księżyc sierp,
Cierp, cierp!
Na niebie księżyc sierp,
Cierp!